

سیرو و تحول ترجمه از دوران باستان تا عصر حاضر

قسمت اول

از ایران باستان تا دوران مغول

از: دکتر هیئت‌ورزگو

بررسی ترجمه و تحول آن در ادوار گذشته امری ساده نیست، زیرا آنچه که در طول تمدن انسانی رخداده است، همگام با مسائل ترجمه، نخست بین ملل همسایه که فرهنگی همگام داشته اند و سپس درجنگها و جهانگیری اقوام گوناگونی که تاریخ تمدن چندهزار ساله را روشن می‌کند خود نمائی مینماید.

ترجمه یکی از مبانی اصلی تبادل فرهنگ‌های جهانی است بخصوص برای ایران که چهار راه تمدن پیش از مسیحیت و دوران اسلامی پس از آن بوده است.

بررسی نژاد ایرانی که در واقع جزء دسته شرقی نژاد هند و اروپائی است به دسته های غربی (ملت‌های اروپائی) و دسته های شرقی (ملت‌های هند و ایرانی) تقسیم می‌شود. خود دسته هند و ایرانی نیز به شعبه های کوچکتری تقسیم شده است.^۱

شایان ذکر است که بعضی از ساکنان اروپا از نژاد هند و اروپائی نیستند مثل فنلاندیها و اهالی هنگری که از نظر زبانشناسی و نژادی جزء دسته هند و اروپائی بشمار نمی‌روند. دسته شرقی «هند و اروپائی» شامل ایرانی‌ها و هندیها است که حتی پیش از وجود (اوستا) و (وداها) با یکدیگر حشر و نشر داشته و تبادلات فکری

۱- ایرانویج- دکتر بهرام فرهوشی- انتشارات دانشگاه تهران ص (۱)

بسیاری از آنان در مسائل گوناگون دیده می شود که دال بر رابطه معنوی و روحانی و زبانی این دو قوم کهن دارد.

یکی از ملاکهای نژادشناسی، زبانشناسی و دردایره نی وسیعتر باستانشناسی تمدنها و فرهنگ های اقوام همسایه است که میتواند نقش ترجمه افکار و آثار و اندیشه های مشترک آنان را فرمودارسازد. از این طریق است که آداب و عادات و رسوم مشترک و افسانه هایی که سینه به سینه به نسلها منتقل گردیده روشنگر مشترکات آن کشورهاست.

هنوز پس از قرنهای طولانی بسیاری از داستانها و افسانه های ایرانی همانند افسانه های مردم آسیای مرکزی واروپای شرقی یا ساکنان سرزمین های اسکاندیناوی است که به تاویلی اقوام ابتدائی «وایکینگ ها» و «آریاها» هماهنگ کننده این فرهنگ در دوران کهن تاریخ بوده اند. با توجه به نظریه ایکه «بوب Bopp» آلمانی زبانشناس و عالم فرهنگ های قدیمی داده است ، زبانهای هندواروپائی در تطبیق نشان دهنده خویشاوندی زبانی عده ای از ملتها که تاریخ هستند ولی باگذشت قرون و اعصار این خویشاوندی را نمیتوان تنها ملاک تحقیق علمی قرارداد زیرا مجال سخن گفتن از آن بدراز خواهد کشید و ما را از دیدگاه اصلی خود یعنی تحول ترجمه در ایران باز خواهد داشت.^۱

شک نیست که در انجام این مهم باید به نخستین ساکنان ایران زمین و همسایگان آنان اشارت کرد بخصوص اینکه در هزاره دوم پیش از میلاد حوالشی باعث شد که در آسیای مرکزی اقوام و قبایل ایرانی مجبور به مهاجرت به سرزمینهای دیگر شوند و فشار زردپوستان شمالی و خشکسالی های متعددی فیزیکی از دلائل جابجایی اقوام ایرانی گردید که خود این کوچ ها آنانرا با مردمان تازه و زبانهای تازه و فرهنگ های نوینی آشنا کرد و این خود نخستین گام ترجمه برای رفع نیازها و مشکلات و احوال اقوام غیرایرانی و ایرانی بشمار می رود.

اولین کوچ قبیله های ایرانی را بسال ۱۷۰۰ قبل از میلاد نوشته اند که در کرانه های دریای خزر متوطن شده و از دو قبیله مادی و پارسی که گویش آنان اندک اختلافی با هم داشته است صحبت کرده اند^۱ و بررسی های تاریخی نشان میدهد که آنان به سوی نواحی جنوب و غرب دریای خزر رفته و در آنجا سکونت کرده اند و بتدریج بطرف دشتهای سرسبز و خرم آذربایجان بخصوص اورومیه که خاستگاه زردشت پیامبر است روی آوردهند و به دامداری و کشاورزی و تربیت اسب پرداختند.^۲

نخستین برحورد این کوچ نشینان و قبایل با همسایگان آنان ایجاب می کرد که برای ایجاد تفاهم متقابل، گویش های یکدیگر را درک کنند، فرهنگ یکدیگر را جذب نمایند و قصه ها و داستانها و اسطوره ها و سرودها و سنت های یکدیگر را بفهمند و این گام نخستین در زمینه ترجمه فرهنگ و تمدن دو قوم همسایه بود.

بومیانی که ساکن نواحی جدید کوچ نشینان بودند میهمانان خود را به مردانی پذیرفتند و با صلح و صفا با آنان زندگی تازه‌ئی را آغاز کردند و بزودی متأثر از فرهنگ آنان در تمام زمینه ها شدند بخصوص گویش ها توانستند تفاهم متقابل بین این اقوام را بوجود آورند. در حقیقت این موضوع نیز تفاهم ترجمه‌ئی بین آنان برای تفهیم بشمار می رود و قدرت معنوی و انسانی کوچ نشینان و تیره های ایرانی^۳ بزودی اقوام بومی را در خود مستهلک می سازد و بدین ترتیب تمدنی بزرگ را بوجود می آورند که قرنها بر قسمت عظیمی از آسیا حکومت کرده و انجام این مهم خودنیاز به تفهیم دستورات کشوری و لشکری داشت که گامی در تحول ترجمه برای فهم و بکاربردن فرامین حکام مرکزی بوده است.

یکی از نخستین نوشته های آسوریان که سرزمین قبایل ایرانی را محل تاخت و تاز خود قرار داده و تمام شروت و حاصل کشاورزی روستاییان ایرانی را به یغما می برند در «پیروزی نامه» های آنان

۱- ایرانویج ص (۲۵)

۲- ایرانویج ص (۲۵)

۳- ایرانویج ص (۲۹)

منعکس است که نوشه اند: «خاک ایرانزمین را به کیسه بر کشیده و با خود آورده اند»^۱. این تاخت و تازها و یغماگری ها باعث شد که اقوام گوناگون ایرانی، برای مقابله با دشمن مشترک آسوری متحد شوند و بدینجهت نخستین بار در سرزمین آریاها دیوکو (DEIOKES) یا DAYAUKKU بعنوان شیخ و بزرگ قبایل متحد پذیرفته شد و در سرزمین اکباتان (همدان) مجمع قبایل تشکیل گردید و فرمانروائی او را تائید کرد^۲ و این موضوع خود نیز با تحول ترجمه در ایران باستان رابطه دارد زیرا تفاهم بین این اقوام متحد نیاز بدرک فرامین و دستورات سالار قبیله داشت که خود این کار بنیان ترجمه در ایران باستان بشمارمی رود و در تمام سرزمین مادها دستورات «دیوکو» تفهیم می شد و تشکیلات اداری و لشکری و سیاسی هماهنگ می گردید.^۳ عقیده «هردوت» و «استرابن» زبان مادی یک زبان آریانی است.^۴

در دوران بعد یعنی حمله کورش «به سارد» پایتخت «لیدیا» و سپس حمله «کرزوس» به «کاپادوکیه» که جزء امپراطوری کورش بود و باعث شد که کورش از شوش برق آسا حرکت کرده و پس از طی طریق بس طولانی در کنار دریای سیاه با سپاهیان کرزوس یونانی درگیر شود، لشکر ایران پیروز گردید بطوریکه فرمانده سپاه یونان در قلعه «سارد» محاصره شد و پس از ۱۴ روز قلعه فتح گردید و پارسی ها بسرداری کورش پیروز شدند و امپراطوری بزرگی را بوجود آوردند که در آن مترجمان بی شماری فرامین کورش را در مملکت داری برای اقوام دیگر ترجمه می کردند.^۵

جالب در زمینه تحول ترجمه اینکه تورات کتاب مقدس یهودیان سرشار از مطالب مختلف درباره تاریخ ایران و ایرانشناسی است که اروپاییان برای نخستین بار با سرزمین ایران از راه ترجمه فرامین کشوری آشنا شدند منجمله ترجمه جمله نی از کتاب اشعياء نبی این

۱- ایرانویج ص (۳۹)

۲- همان منبع ص (۳۹)

۳- تاریخ ادبی ایران- جلد اول تالیف ادواربرون ترجمه علی پاشا صالح ص (۳۶)

۴- ایرانویج ص (۵۹)

است: «من دست راست مسیح خود یعنی کورش را گرفتم تا بوسیله وی امت هارا مغلوب سازم....» یا: «من پیش روی تو خواهم خرامید و جاهای ناهموار را هموار خواهم ساخت، درهای برنجین را شکسته، پشت های آهنین را خواهم برید و گنجینه ها و خزانه پنهانی را بتخواهم بخشید تابدانی که من ترابنامت خوانده ام ای خدای من....»

این متون بزبانهای گوناگون ترجمه و در سنگ نبشه های دشت مرغاب در پاسارگاد در کتار نقوش بر جسته پیکره ها دیده می شود و بخصوص این ترجمه ها به سه خط فارسی باستان- ایلامی- بابلی وجود داشته که دست یغماگر زمان و باران و طوفانها آنها را شکسته و فرو ریخته است ولی مقداری کم از خط میخی آنرا حدود ۲۰۰ سال قبل سیاحان اروپائی خوانده اند. مورخان یونانی که قبر کورش را دیده اند منجمله «استرابن» جفرافیدان می نویسد که بر سنگ آرامگاه کورش بزبان یونانی ترجمه فارسی این مضمون را نوشته بودند: «ای رهگذر! من کورش هستم- من امپراتوری جهان را به پارسیان دادم- من بر آسیا فرمانروایی کردم- بر این گور رشك مبر»^۱ پس اگر مرگ کورش را در حدود سال ۵۲۸ قبل از میلاد بدانیم بیش از ۲۵ قرن از تاریخ ترجمه در سرزمین ایران می گذرد که چند نمونه آنرا یادآوری کردیم.

همچنین نباید فرمان کورش را که بر استوانه ثی حک و نقر شده بود و در خرابه های بابل پیدا شده است (اصل آن در موزه لندن- بری تیش میوزیوم حفظ می شود) از یاد برد. این استوانه در سال ۵۳۹ قبل از میلاد بفرمان او در بابل که تسليم او شده بود تهیه شده و بزبان و خط بابلی است (یعنی فرمان کورش ترجمه به بابلی شده است)^۲ و پس از کشف کتیبه، فرمان بزبانهای آلمانی (بوسیله W. EILERS^۳) و فرانسه (بوسیله A. CHAMPDOR^۴) ترجمه و تفسیر شده است بنابراین غیر از کتب دینی که به وسیله دین داران سرزمینهای عهد کهن بزبان مردم

۱- همان مأخذ ص (۵۹)

۲- ایرانویج ص (۷۵)

۳- همان مأخذ ص (۶۴)

۴- همان مأخذ حاشیه (۸۲)

آن سامان از زبان اصلی ترجمه شده است این فراممین و آثار کشورداران ایرانی نیز در عهد خود برای مردم سوزمینهای امپراطوری عظیم ایران از شرق و غرب تا شمال و جنوب ترجمه می شده است.

تحول بزرگ دیگری که در ترجمه بوجود آمد آشنایی با معارف یونانی از طریق مسلمانان در قرون وسطی مسیحی است که فلسفه یونان اعم از علوم نظری و عملی به مرکز جهان اسلام یعنی بغداد برده شد و این خود نیز گام بزرگی دیگری در ترجمه آثار یونانی به سریانی و عربی بشمار می رود که بطور تفصیل بدان اشارت خواهیم کرد.

کتب یونانی که به «الرها» یا (ادس EDESSE) دوران یونانیان که امروز «اورفا» نامیده می شود و در بین التهرين است^۱ آورده شد و مسائل فلسفی را در شرق به بحث گذاشت و شک نیست که این متون می بایستی بصورت ترجمه مورد استفاده دانشمندان سریانی و مدرسین مکتب اسکندریه و مدارس نصیبیین (بین شام و موصل) و «الرها» و جندی شاپور و حران (که مرکز حکما و علماء و پزشکان و منجمان و مترجمان کتب فلسفی و پزشکی واخترشناسی بود و در ۲۵ کیلومتری الرها در ساحل شهر جلاب بود) قرار گرفته باشد.^۲

ترجمه آثار ارسطو بخصوص کتاب فن شعر (بوطیقا- پوئیکا) در میان مسیحیان سریانی دست بدست می گشت. از سوی دیگر مدارکی وجود دارد که نشانگر رواج فرهنگ یونانی در میان سریانیان است.^۳ باید یادآور شویم که مرکزیت علمی اسکندریه از دوره جانشینان بطلمیوس اول (سردار اسکندر) «سوتر» (PTOLEMEE SOTER) از ۲۲۳ تا ۲۸۲ قبل از میلاد که فرمانروای مصر شد آغاز گردید و از این زمان اسکندریه بجای آتن مرکز تمدن و فرهنگ و تلاقی افکار علمی و فلسفی و عرفانی شرق و غرب شد و در آن مدارس، کتابخانه ها و رصدخانه ها بوجود آمد و ریاضیات و نجوم و پزشکی در آن رواج یافت و بیشتر آثار یونانی ترجمه گردید و بعنوان مثال «اقلیدس»

۱- تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی تالیف دکتر ذبیح الله صفا صفحات ۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴-۱۵-۱۶

۲- همان مأخذ صفحات ۱۰ تا ۱۲

۳- همان مأخذ صفحات ۹۳ تا ۹۵

معلم هندسه مدرسه اسکندریه شد و نظامیه نی که «ارشمیدس» ریاضیدان شهیر از تربیت شدگان آن است و بحثهای مختلف مخروطات و علوم مربوط به آنرا که اثر «آپولونیوس» اهل پرگام بود بعربی و سپس به سریانی ترجمه کرده‌اند^۱

یکی از دلائل مهم شهرت حوزه علمی اسکندریه این بود که آثار پزشکان بر جسته جهان آنروز منجمله ایرانیان را مترجمان زبر دست در کنار ترجمه‌های پزشکی و داروشناسی واکنشافات این علوم بعربی ترجمه می‌کردند و بعضی از مشاهیر آنان منجمله «هروفیلوس» HEROPHilos احکیم (حدود ۲۳۵ قبل از میلاد) روش ایرانیان را در مورد تشریح و تجربه‌های پزشکی بر روی محکومین بمرگ را که از راه خواندن ترجمه‌های متون ایرانی فرا گرفته بود در حوزه اسکندریه عمل می‌کرد.^۲

از دیگر کسانی که با استفاده از ترجمه‌های ایرانی توانسته است شهرت جهانی بدست آورد باید از «جالینوس اهل پرگام» GALIEN پزشک نامدار قرن دوم میلادی (تولد سال ۱۳۱) نام برد که از مشاهیر پزشکان جهان آنروز است و بیشتر از یکصد کتاب و رساله از خود بر جای گذاشته است که در آنها تاثیر اندیشه‌های ایرانی از راه ترجمه متون بخوبی قابل درک است او نیز در حوزه علمی اسکندریه بتدریس علم پزشکی می‌پرداخت و همگام سایر دانشمندان آن مرکز بزرگ علمی، تحت تاثیر فرهنگ و جهان بینی ایرانی قرار گرفته بود.^۳

شهر اسکندریه کتابخانه‌های متعددی داشت که متأسفانه بعضی از آنها بر اثر اختلافات و تعصبات از بین رفت و کتابخانه اصلی آن پس از تسلط اعراب بر آن شهر بسال ۱۹ هجری مطابق با ۶۴۱ میلادی بکلی سوزانیده شد و بگفته مورخان آثار بسیاری از ترجمه‌های متون ایرانی منجمله آنچه که مربوط به آئین زرده است و آئین

۱- تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی صفحات ۱۰۴، ۵، ۴، ۳، ۲، ۱

۲- تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی ص ۱۱ و ۳

۳- همان مأخذ صفحات ۱۱۶ و ۱۱۸ و تاریخ فلسفه در جهان اسلامی. جلد دوم- چاپ زمان- ترجمه آقای آیتی صفحات ۲۳۳-۲۳۶ و ۲۹۷-۳۰۷ و تاریخ ادبی ایران- جلد اول تالیف ادوار برون ترجمه علی پاشا صالح صفحات ۴۰۵ و ۵۵۵

مهرپرستی بود به آتش کشیده شد.

مورخان اسلامی نظر قطعی داده اند که بسیاری از کتب پزشکی و آثار جالینوس و بقراط در مسائل پزشکی نخست به سریانی و سپس عربی ترجمه شده اند و در اکثر این ترجمه‌ها جای پای ترجمه‌های مستقیم ایرانی به یونانی مشهود است. پس از تسلط اسلام بر مصر اسکندریه اعتبار خود را از دست داد و انتطاکیه (مقر سلوکی‌ها در ادوار گذشته که در ترکیه امروز قرار دارد و در کنار بحرالروم است) جانشین آن مرکز علمی شد و رابطه علمی اسکندریه با مرکز علمی بیزانس آنروز قطع گردید و برای ترجمه‌های کتب بزبان «سریانی» شهر انتطاکیه مرکزیت یافت و مهمترین مرکز انتشار علوم یونانی در بلاد خاور نزدیک منجمله شهر «حران» که قبلًا بدان اشارت رفت، این شهر را رومیان «کاره CARRHAE» می‌نامیدند و پس از تسلط اسکندر یکی از مراکز مهم فرهنگ یونانی و ادبیات آرامی بوده است که مترجمان زبردستی در آن بترجمه کتب اقدام مینمودند.

شایسته است یادآور شویم که لهجه سریانی یکی از شعب زبان آرامی است که متكلمان بآن لهجه در آغاز دوره مسیحیت در سرزمین سوریه و نواحی غربی فرات والجزیره و بین النهرين و شوش پراکنده بودند و لهجات مختلف را فرا گرفته و بدانها تکلم می‌کردند و چون آئین مسیح را پذیرفتد، شهر «الرها» مدت سه قرن و نیم یکی از مراکز مهم مسیحیت در شرق خاوری شد که تبلیغ اقوام مسیحی حتی تا داخل سرزمین ایران هم رسوخ یافت و زبان و فرهنگ یونانی مقامی شامخ پیدا کرد ولی یکی از لهجه‌های آرامی یعنی سریانی میان مردم متداول و عمومی شد و پس از قبول مسیحیت در شهر «رها» کتب مقدس بیونانی خوانده می‌شدلیکن بزبان محلی تفسیر می‌گردید. ترجمه قسمتی از انجیل نیز بسریانی انجام شد. آنچه یادآوری آن در اینجا ضرورت دارد این است که در ادبیات سریانی از گنجینه جاویدان ادبیات پهلوی نیز فراوان استفاده شده است.

از حدود قرن چهارم «رها» بر اثر تشکیل مکتب ایرانی شهرت فراوان یافت زیرا نفوذ فرهنگ ایرانی از راه ترجمه آثار برجسته آن که بعد از سال ۳۶۲ میلادی بر اثر تصرف «نصیبین» بدست ایرانیان و تأسیس مکتب ایرانی بوجود آمده بود به «الرها» منتقل شد ولی در سال ۴۸۹ بفرمان «زنون» بسته شد و مترجمان ایرانی این مکتب که بیشتر شارحان آثار ارسسطو و «فرفوريوس» بودند با کناف مشرق زمین کوچ کردند و درواقع رسولان اندیشه ایرانی در سراسر شرق شدند.

یکی از مشاهیر و مترجمان آثار برجسته یونانی بنام «بارسوما BARSAUMA» در اواسط قرن پنجم یعنی حدود ۴۴۹ میلادی بفرمان فیروزشاه ساسانی به مرزبانی ایران و روم منصوب شد. «بارسوما» بهمراهی ایرانی دیگری بنام «نرسی NARSES» که او نیز اسقف مسیحی مذهب بود با شاعه، مذهب نسطوری در ایران پرداخت و با ترجمه آثار مذهبی بزبان فارسی عده بیشماری را به آئین مسیحیت گروانید و بخصوص ادبیات سریانی را در کلیساهاي ایرانی رواج داد و چون طرفداران مذهب نسطوری با امپراتوری روم و کلیساهاي رومی دشمنی میکردند همواره مورد حمایت ساسانیان بودند.^۱

دانشمندان سریانی زبان، خارج از اصول دینی و معتقدات مذهبی خود بعلوم یونانی بخصوص پزشکی- اخترشناسی- طبیعتیات- منطق و ریاضیات توجه خاص داشته و کتب معتبر یونانی را به سریانی ترجمه می کردند و از ترجمه کتب پهلوی مانند کلیله و دمنه منقول از سانسکریت و اسکندرنامه منقول از یونانی به پهلوی و سند بادنامه غافل نماندند.

ذکر این نکته ضروری است گرچه علوم یونانی و دانش مکتب اسکندریه در دوره ساسانیان از راه ترجمه آثار در ایران رونق یافت ولی باید در نظر داشت که آثار برجسته فرهنگ ایرانی در زمینه های موسیقی- پزشکی- ریاضیات که بر اثر مراوده با هند و ان و بابلی ها و سایر ملل آسیائی بحد کمال رسیده بود و آثار آن در کتابخانه ها

بصورت کتب پهلوی ویونانی و در مخازن آتشکده‌ها وجود داشت همه از پهلوی عربی ترجمه شده بود.

ایرانیان از دوران هخامنشیان بازبان و فرهنگ یونانی آشنایی داشته حتی در کتیبه نقش رستم ترجمه زبان یونانی همراه با زبان پهلوی بکاربرده شده است (دوران اردشیر بابکان).^۱

این ندیم نوشه است که اردشیر بابکان برای جمع آوری کتب از سراسر جهان آنروز کسانی را بسر زمین های مالوف فرستاد که مجموعه‌ئی در خور کتابخانه‌های او جمع آوری و همه را بازبان پهلوی ترجمه نمودند حتی پسر اردشیر یعنی شاپور دستور داد پزشکان یونانی را برای تعلیم پزشکی به ایران بیاورند و بسیاری از کتب هندی و یونانی را به پهلوی ترجمه نمودند و در جندی شاپور نگاه داشتند.

نفوذ مسیحیت در ایران همراه با نفوذ علوم یونانی در دوره ساسانی بود و غالب اینکه تمام اسرای رومی که در لشکرکشی‌های گوناگون به ایران منتقل شده بودند با فرهنگ و ادب ایرانی آشنایی یافته و مترجم عادات و سنت‌ها فرهنگ ایرانی شدند.

در جندی شاپور بیمارستان مجھزی بود که چندتن پزشک هندی در آنجا همکاری داشتند آنان نیز چند کتاب از آثار پزشکی هند را به پهلوی ترجمه کردند که آن آثار بعداً به عربی درآمد و در طب اسلامی از این نوع ترجمه‌ها بسیار است (طبقات الاطباج ۱ ص ۱۰۹). شهرت نظامیه جندی شاپور بسیاری از علاقمندان بعلم پزشکی را از کشورهای همسایه بخود جلب کرد و دانشمندان بسوی آن مرکز علمی روی آوردند و بخصوص زمانیکه منصور دو انتیقی بسال ۱۴۸ هجری به بیماری سخت دچار شد و پزشکان جندی شاپور او را معالجه کردند این مرکز مورد توجه خلیفه مسلمین قرار گرفت و رئیس ایرانی آن (بختیشوع)

۱- تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی صفحات ۱۷ و ۱۸ و الفهرست ابن ندیم ترجمه آقای رضا تجدّد چاپ دوم چاپخانه بانگ ملی صفحات ۴۵-۴۶ ببعد و مقدمه بر تاریخ علم تالیف جرج سارتون ترجمه آقای صدری افسار جلد اول تهران ۱۳۵۲ صفحات ۱۰۷-۱۵۱-۶۶-۷۱۰ و صفحات ۱۱۶۳ و ۱۱۵۶ (جلد دوم) همان مأخذ

چندی به بغداد رفت و چون عاشق ترجمه بود و یونانی و پهلوی و سریانی و عربی می دانست بسیاری از کتب پزشکی را از زبانهای یادشده ^۱ عربی درآورد.

گویند که خسرو انوشیروان (۵۳۱-۵۷۹ میلادی) کتب فلسفی افلاطون و ارسسطو را در ترجمه پهلوی آن میخواند و اسلاف او همچون شاپور بسیاری از آثار یونانی و بابلی و هندی و سریانی را در ترجمه پهلوی ^۲ میخواندند.

با توجه به نکات فوق مسلم میشود که در آغاز تمدن اسلامی ترجمه های متعددی از آثار پزشکی- فلسفی- علمی یونانیان به پهلوی موجودبوده وبعضی از آنها را ابن مقفع و پسرش محمد بعربی ترجمه کردند که از میان آنها می توان به قاطیغوریاس (کاتگری) و آنالوژیقا (آنالیتیک) ارسطو اشارت کرد.^۳

در دوره ساسانیان ریاضیات و اخترشناسی و پزشکی بسیار مورد توجه بوده است وجود زیج هایی از قبیل «زیج شهریاری» که مسلمین آنرا تقلید کردند موییدپیشرفت ایرانیان در این زمینه های علمی است و بخصوص ترجمه کتبی دربار ریاضیات و نجوم و پزشکی که در آن عقاید چینی ها و کلدانی ها و یونانیها بررسی شده بسیار جالب توجه است.^۴

در باب تحول اوضاع مشرق زمین پس از پیروزی جهانگیر دین مبین اسلام و جذب کلیه اندوخته های فرهنگی که پیش از اسلام در شرق و غرب وجود داشت، در حقیقت کانون تازه نی از حیات روحانی به بشریت ارانه شده بود و مسلمانان که بتدریج از سال ۶۲۸ میلادی سوریه و عراق را تسخیر کردند و چهار سال بعد ایران را با تمام سرمایه های معنوی و فرهنگی آن تصرف نمودند و در سال ۶۶۱ میلادی که دولت اموی در دمشق تشکیل شد مسیحیان برای تبلیغات

۱- تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی- دکتر صفا صفحات ۱۷-۱۸-۲۱-۲۲-۲۲-۲۶-۲۶-۲۷-۵۲-۵۳

۲- همان مأخذ صفحات ۴-۱۸-۲۱-۲۳-۲۴

۳- همان مأخذ صفحات ۲۵-۴۱-۲۵-۴۲-۵۶-۵۸-۳۲۸-۳۲۱

۴- همان مأخذ صفحات ۲۵-۲۰

و مراسم دینی خود آزاد بودند و در ساحل چپ فرات یکی از مراکز مهم تعلیمات یونانی بوجود آمد که سرمایه اصلی آن تحقیقات و آثار دانشمندان ایرانی و یونانی و سریانی بود که با تشویق مترجمان و تاسیس «بیت الحکمه» که بعداً بدان اشارت خواهد شد اندوخته‌های معنوی و علمی در تمام زمینه‌ها در اختیار مسلمین قرار گرفت.^۱

در این جریان سریانیان نقشی بزرگ ایفا کردند زیرا آنان آموزندگان فلسفه یونان به فیلسوفان اسلام بودند و بخصوص به علوم پزشکی و منطق و فلسفه نو افلاطونی و تصوّف سیمای تحقیقی تازه بخشدند و آثاری که در مراکز بزرگ علمی آنروز همچون «جندي شاپور»، «اسکندریه»، «حرآن» که در آن علوم و معارف بابلی و یونانی با هم در آمیخته بودند و تعالیفات ارسسطو و جالینوس و مکالمات افلاطون همه عربی ترجمه شده و بقول مورخ و دانشمند شهری‌عرب «دکتر ابراهیم مذکور» مسلمانان مدت سه قرن به ترجمه آثار علمی و فلسفی و ادبی که ملل دیگر برای آنان به میراث گذاشته بودند پرداختند و این میراث عظیم اندیشه‌های انسانی را از زبان‌های عربی- سریانی- آرامی- پهلوی- هندی- لاتینی و یونانی اخذ نمودند.

ترجمه به زبان عربی از اوآخر قرن هفتم مسیحی آغاز شد و در قرن هشتم رونق گرفت و اوآخر قرن نهم بحد اعلای خود رسید ولی اوج نهضت ترجمه از دوران ابو جعفر منصور دوانیقی خلیفه عباسی آغاز شد که شهر بغداد را بوجود آورد^۲ و تمام نیروی خود را بکار برد تا بغداد جانشین «آتن» و «اسکندریه» و «جندي شاپور» شد. مامون و سایر خلفای عباسی کار منصور را دنبال کردند و بیت الحکمه تاسیس گردید^۳ ولی آنچه مایه تعجب است این است که در این نهضت عظیم علمی که در جهان عرب پیش آمد ایرانیان نقش بسیار مهمی داشتند و مسلمین که برادر فتوحات برق آسای خود اندلس و شمال آفریقا و

۱- تاریخ فلسفه در جهان اسلام چاپ زمان ترجمه آقای آیتی فصل دوم نهضت ترجمه صفحات ۳۳۲-۳۳۳

۲- تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی- دکتر صفا- صفحات: ۲۲-۲۴-۴۱-۴۲-۴۴

۳- همان مأخذ ص ۴۸ ببعد

بسیاری از متصرفات آسیائی روم شرقی و تمام امپراطوری عظیم ایران ساسانی را مطیع خود کرده بودند در واقع یک امپراطوری دینی از جبال پیرنه تا سر زمین «سنده» و آسیای مرکزی و دامنه جبال قفقاز و دشتهای خراسان از ملتهای گوناگون تشکیل دادند و با شعار وحدت کلمه و اطاعت از دستورهای رسول اکرم (ص) و قرآن کریم توانستند میراث عظیم فرهنگی جهان متمدن آنروز را بخود اختصاص دهند.

موضوعی که بیشتر مورد توجه ما است نقش ایرانیان در این تمدن عظیم نوبنیاد است که از راه ترجمه آثار گرانقدر ایرانی به مسلمین داده شد و گرنه بحق باید اعتراف کرد که مباشرت سریانیان نیز تاثیر بسزایی در این نهضت نوبنیاد داشت ولی ایرانیان در حقیقت با نیان اصلی و مباشران واقعی ترجمه و نقل علوم جهان غیرعرب به اعراب بودند و علت آن این بود که ایرانیان سوابق دیرینه‌ای در تمام جهات علوم داشتند و رجال و کار شناسان ایرانی در دولت بنی عباس که با استعانت ایرانیان روی کار آمده بودند بسیاری از رسوم و آداب و عادات و سنت‌های ایرانی به قوام خود باقی ماند و توانست مسلمین را بسوی روش فکری و بحث و تحقیق آشنا سازد و با رواج علوم فلسفه و ریاضیات و پژوهشی از راه ترجمه‌های یونانی و هندی و پهلوی بزبان عربی سهم بزرگ خود را در تمدن اسلامی با ثبات برساند.^۱ بطور خلاصه دوره اول ترجمه در دوران بنی عباس از خلافت منصورتا پایان خلافت هارون الرشید بسال ۱۹۳ هجری ادامه یافت و مترجمان بزرگ این دوران «نوبخت»^۲، «یحیی بن البطریق»^۳ و «جرجیس پسر بختیشور»^۴ و «عبدالله بن مقفع»^۵ هم «یوحنا پسر ماسویه»^۶

۱- تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی- دکتر صفا- صفحات ۳۶-۴۵-۵۰

۲- همان مأخذ صفحات: ۴۰-۴۲-۵۸-۵۹

۳- همان مأخذ صفحات: ۶۲-۶۳-۳۲۱-۳۲۲-۴۰

۴- همان مأخذ صفحات: ۳۹-۴۲-۵۲-۵۳-۵۶-۱۲۶

۵- همان مأخذ صفحات: ۴۱-۴۲-۵۶-۵۸-۲۲۸-۳۲۹

۶- همان مأخذ صفحات: ۴۲-۴۴-۴۷-۴۸-۶۱

و «سلام الابرش»^۱ و «باسیل المطران»^۲ و «ابوسههل پسرنوبخت»^۳ بوده اند.

اما دوران مامون مهمترین دوره نقل و ترجمه آثار ملل دیگر بخصوص ایرانیان بزبان عربی است زیرا میدانیم که ما در مامون دختر «استاتیس» سردار ایرانی است که علیه حمله اعراب به ایران در خراسان بسال ۱۵۰ هجری قیام کرد و بدست مسلمین مقهور و کشته شد و دخترش که به اسارت درآمده بود بهمسری هارون الرشید درآمد و مامون فرزند او و هارون است.^۴

مامون تحت تربیت مادری ایرانی و سرپرستی خاندان برمکیان مردی روشن بین و روشنفکر و دانش دوست و آزاده بود و فلاسفه را حرمت می گذاشت و مترجمان آثار فلسفی نزد او از احترام خاصی برخوردار بودند و بهمین جهت با توجهات او دوره درخشان ترجمه آثار، بعربی شروع شد و علماء و فلاسفه و مترجمان از نژادهای مختلف در این جنبش عظیم فکری سهیم شدند که مشهورترین آنان در قرن سوم هجری یوحنا پسر بطريق- حجاج پسر مطر- قسطا پسر لوقا- عبدالmessیح پسر ناعمه- حنین پسر اسحق- اسحق پسر حنین- ثابت پسر قره- حبیش الاعسم و در قرن چهارم هجری: متی پسر یونس- سنان پسر ثابت- یحیی پسر عدی- بوعلی پسر زرعة- هلال اهل حمص را میتوان نام برد.^۵

در نتیجه همت مامون کتب منطق- فلسفه- پزشکی- اخترشناسی- ریاضیات- داروپزشکی- ادبیات، ازیونانی و پهلوی و هندی و سریانی بزبان عربی ترجمه شدند آنچه که مربوط به زبان پهلوی بود بیشتر مورد توجه مامون قرار میگرفت و گویند آنچنان به مترجمان احترام میگذاشت که روزی در برابر ترجمه یک کتاب که «حنین پسر اسحق» برای انجام داده بود دستورداد هموزن اثر مترجم سکه زربدو داده شود.^۶

۱- همان مأخذ صفحات: ۹۰-۴۲

۲- همان مأخذ صفحات: ۳۶۱-۸۹-۴۲

۳- همان مأخذ صفحات: ۵۰-۴۹-۴۸-۴۲-۴۰

۴- همان مأخذ ص ۴۲

۵- تاریخ علوم عقلی دکتر صفا ص ۴۵

۶- همان مأخذ: ص ۴۵

البته غیر از خلفای عباسی خاندان های ایرانی بسیاری بودند که مترجمان و دانشمندان راحمایت می کردند و آنانرا به ترجمه کتب مفید زبانهای دیگر به عربی تشویق و ترغیب مینمودند که از میان آنان بر مکیان بیش از همه باین مهم توجه داشتند بخصوص یحیی بر مکی و پسرانش: فضل و جعفر و برادر یحیی بنام محمد که در پرورش و حمایت علماء و مترجمان از هیچگونه کوششی دریغ نمی کردند و مترجمان بزرگی نظیر بختیشور و خانواده او مانند جبرئیل فرزندش مشوق علوم و دانشمندان گوناگون بودند.

از ایرانیان دیگری که باید نام برد «بنی موسی پسر شاکر» منجم بود که محمد و احمد و حسن فرزندان او نیز خدمت فراموش نشدنی به ترجمه آثار شهری آن دوران نمودند و گروهی از اهل فضل و دانش را بدیار روم و یونان و ایران اعزام داشتند تا آثار بر جسته در زمینه های گوناگون علمی و ادبی و فلسفی را جمع آوری نموده برای ترجمه به بغداد بیاورند تا در «بیت الحکمه» یا «خزانة الحکمه» یا «خزانه دار الحکمه» که مرکز تجمع علماء و دانشمندان در تمام زمینه های علمی بود مورد بررسی قرار بگیرد.^۱

ما دقیقاً نمی دانیم که بیت الحکمه رصدخانه یا دارالترجمه یا کتابخانه معظم یا مرکزی همانند نظامیه ها بوده یا برای جمع آوری آثار جهان آن روز و تجمع علمای رشتہ های گوناگون و بحث و مذاقه در باب آن آثار کوشش میکرده و آیا هارون الرشید آنرا بوجود آورده یا قبل از وجود داشته است اما میدانیم که در عهد هارون فعالیت داشته و در عهد مامون به اوج کمال رسیده است^۲ و خانواده بر مک که ایرانی بودند در تقویت این مرکز علمی و ادبی و فلسفی مجاهدت زیادی نموده اند و آثار بیشماری را بصورت اصل یا ترجمه با کمک مترجمان یاد شده جمع آوری و روش تحقیق را در باب مناظرات گوناگون فراهم ساخته اند، در هر حال گردانندگان بیت الحکمه همه ایرانی بودند و در واقع بنیانگذاران ترجمه آثار بر جسته اقوام گوناگون در این مرکز بشمار میروند.

۱- تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی دکتر صفا صفحات ۴۹-۵۰

۲- همان مأخذ صفحات: ۴۸-۴۹

عمر بیت الحکمه تا عصر مغولان بطول انجامید و پس از آنکه بغداد بسال ٦٥٦ هجری سقوط کرد این مرکز بزرگ علمی نیز مانند سایر مراکزی که مغولان نابود کردند از بین رفت.

بطور خلاصه افراد یا خانواده هایی که برای ترجمه کتب ایرانی و سریانی بدربار خلفاً روی آورده و بکار ترجمه پرداختند عبارتند از استفان مترجم آثار مربوط بعلم کیمیا (شیمی)- خاندان ماسرجیس که همه اهل راس العین بودند^۱ و مترجمان زبردست آثار پزشکی و فلسفی از سریانی بعربی هستند.^۲

خاندان بختیشور که قبلاً هم بآنها اشارت رفته است واز عیسویان ایرانی بودند و سالها در جندي شاپور خدمت در مانی میکردند و همه آنان مترجمان آثار برجسته پزشکی و علمی آن دوران بزبان عربی هستند.^۳

از دیگر مترجمان ایرانی باید به «روزبه» «پسر دادویه» نویسنده و مترجم بزرگ قرن دوم هجری که اهل فارس بود و او را با نام «ابن المفع» می‌شناسیم نام ببریم. اولهجه پهلوی را خوب میدانست و عربی را در بصره فرا گرفته بود و اهمیت او بیشتر در ترجمه‌های کم نظریش بعربی است.

ابن مقفع از نخستین کسانی است که در دوران منصور به ترجمه کتب علمی همت گماشته است.

یکی دیگر از مترجمان بزرگ «تئوفیل» اهل «ادس» و همچنین باید از «خاندان نوبخت» که مترجمان بزرگ تاریخ تمدن اسلامی هستند و از ایرانیان خدمتگزار فرهنگ بشمار می‌روند نام برد. نوبخت کتب بیمشاری را از پهلوی در باب اخترشناسی بعربی ترجمه کرد و پسر او بنام «خرشادماه» که به پیشنهاد منصور خلیفه کنیه «ابوسهّل» را پذیرفت و بنام ابو سهّل بن نوبخت معروف شد^۴ بسیاری

۱- تاریخ ادبیات در ایران- جلد اول- دکتر صفا- چاپ ابن سینا فصل مترجمان ایرانی صفحات ۱۰۸-۱۰۶ و فصل مترجمان غیر ایرانی صفحات ۱۰۸ تا ۱۱۱ و مترجمان کتب علمی صفحات ۲۸۲-۲۸۴ و تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی ص ۵۱

۲- مأخذ اخیر صفحات ۵۲، ۵۳

۳- تاریخ علوم عقلی در تمدن ایرانی: دکتر صفا صفحات ۵۶ و ۵۷

۴- همان مأخذ صفحات: ۴۰-۴۲-۴۸-۴۹-۵۸

از کتب علمی و فلسفی را از پهلوی عربی ترجمه کرد و فرزندان او بنامهای اسماعیل و عباس و عبدالله نیز در علم نجوم خدمات شایانی کرده‌اند. بازهم از مترجمان بزرگ این دوران «عمر بن فرخان» طبرستانی است که او نیز در فلسفه و نجوم تالیفاتی دارد.^۱ و ابوالحسن علی بن زیاد مترجم کتاب زیج شهریاری از پهلوی به عربی است.^۲ و ربّن الطبری که از یهودیان طبرستان و پزشکی ماهر و اخترشناسی بنام بود در زمرة مترجمان قرن دوم و سوم هجری است.^۳

ابوزکریایو حنا پسر ماسویه پزشک نامدار جندی شاپور نیز از مترجمان مشهور اوآخر قرن دوم هجری واوایل قرن سوم و دوران مامون خلیفه است که مدتی ریاست «بیت الحکمه» بدواده شد.^۴ ابن البطريق نیز در دوران مامون (۱۹۸-۲۱۸ هجری) از مترجمان بنام بود و آثار فلسفی و پزشکی را ترجمه می‌کرد.^۵

محمد پسر ابراهیم فزاری منجم بزرگ ایرانی که معاصر منصور خلیفه بود و در اخترشناسی و حرکت ستارگان ترجمه‌های جالبی دارد. خاندان حنین و تختستان فردایشان حنین بن اسحق پزشک مسیحی مذهب از عیسیویان شهر حیره بود و ترجمه‌های فلسفی و ویراستاری ترجمه‌های مترجمان دیگر، اورا در زمان خلیفه مامون مشهور کرد بطوریکه برای هر ترجمه خویش هموزن کتاب، طلا می‌گرفت و مشهور است که ترجمه‌های خود را با خط کوفی بر روی اوراق ضخیم و با خط درشت مینوشت که سنگین ترشود و طلای بیشتری دریافت دارد.^۶ دو پسر حنین یعنی «داود» و «اسحق» اولی پزشک و دومی فیلسوف بودند و هر دو نیز آثاری در زمینه تخصص خود عربی ترجمه کردند.

۱- همان مأخذ صفحات: ۵۸-۵۹

۲- همان مأخذ ص ۶۰

۳- ربّن و زبّن از نامهای شریعت یهودی است و کلمه اصلاً سریانی است و معنی استاد بزرگ است (تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی صفحه ۶۰)

۴- همان مأخذ ص ۶۱

۵- همان مأخذ ص ۶۲ و الفهرست ابن ندیم ترجمه آقای رضاجدد چاپ بانگ بازرگانی

از صفحه ۴۴۵ بعد

۶- تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی دکتر صفا- صفحات ۶۳-۶۴-۶۵-۶۶-۶۷-۶۸

بخصوص اسحق آثاربیشماری از ارسسطو وافلاطون وجالینوس وبطلمیوس بعربی ترجمه کرده است.

قسطابن لوقا اهل بعلبک نیز از کسانی بوده که مانند حنین و خانواده اش بترجمه آثارپزشکی و علمی پرداخت و در فلسفه و ریاضیات نیز آثار زیادی از او ترجمه شده است.^۱

دیگر از مشاهیر مترجمان آن دوران خواهر زاده حنین بنام حبیش بن الحسن که مترجم و پزشکی نامدار است و آثاری از بقراط و جالینوس را بعربی ترجمه کرده است.^۲

مترجمان بیشمار دیگری نیز در این دوران هستند که برای احتراز از اطاله کلام از ذکر نام آنان پرهیز و باین کلام بستنده میکنیم که خدمات ایرانیان و خانواده های ایرانی و تربیت شدگان مکتب های ایرانی بترجمه آثار جاویدان جهان اسلامی بعربی چشمگیر و در حقیقت بنیان واقعی فرهنگ نوینی است که اعراب بدان دست یافتند.

(پایان قسمت اول)

مأخذ و منابع

- ۱- ایرانویج- از انتشارات دانشگاه تهران تألیف دکتر بهرام فره وشی
- ۲- تاریخ علوم عقلی در تمدن اسلامی- جلد اول از انتشارات دانشگاه تهران تألیف دکتر ذبیح الله صفا
- ۳- تاریخ فلسفه در جهان اسلامی جلد اول و دوم از انتشارات زمان- ترجمه آقای عبدالمحمد آیتی
- ۴- تاریخ فلسفه اسلامی نوشته هانرین کوربن ترجمه دکتر اسدالله مبشری- انتشارات امیرکبیر ۱۳۶۱
- ۵- تاریخ ادبی ایران جلد اول تألیف پروفسور ادوار برون ترجمه آقای علی پاشاصالح چاپخانه بانگ ملی ایران
- ۶- تاریخ ادبیات در ایران تألیف دکتر ذبیح الله صفا از آغاز عهد اسلامی تا دوره سلجوقی چاپ ابن سینا

۱- همان مأخذ ص ۷۱

۲- همان مأخذ ص ۷۳